

Baselbieterlied

C 67 Volksweise

1. Vo Schö - ne - buech bis Am - mel, vom Bel - che bis zum
 Rhy lyt frei und schön das Länd - li, wo
 mir de-hai-me sy. Das Länd - li isch so fründ-li, wenn
 al - les grüent und blüejt, drum hai mer au kai
 Land so lieb wie eu - ser Ba - sel - biet.

2. Es wächsle Bärg und Täli so liebli mitenand,
 und über alles uuse luegt mänggi Felsewand.
 Do obe waide Härde, dört nide wachst der Wy;
 : nai, schöner as im Baselbiet cha s währli niene sy. :
3. Die Baselbieter Lütlis sy gar e flyssge Schlag,
 si schaffe-n-und si wärche, so vill e jede mag:
 Die ainte mache Bändel, die andre schaffe s Fäld;
 : doch alli sy, wenn s e bitzli goht, gärn luschtig uff der Wält. :
4. Me sait vom Baselbieter und redt im öppe noh,
 er säg nu: «Mir wai luege», er chönn nit säge: «Joh»
 Doch tuesch in öppe froge: «Witt du für s Rächt ystoh?»
 : Do haisst s nit, as me luege well, do säge-n-alli: «Joh» :

Wilhelm Senn